

: « »

به دولت اجازه داده می‌شود حدود ده هزار و ششصد (۱۰۶۰۰) هکتار از اراضی متعلق به کشت و صنعت‌های مغان و پارس (سهام مالکیت مربوط به کشت و صنعت مغان در شرکت کشت و صنعت پارس) را در اجراء ماده (۷۰) قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران - مصوب ۱۳۸۳ - به صورت رایگان به اجراء طرح ساماندهی و اسکان عشایر اختصاص دهد.

سهم هر یک از کشت و صنعت‌های مذکور و میزان و نحوه واگذاری اراضی با رعایت عرف محل به عشایر واجد شرایط مطابق آیین‌نامه‌ای خواهد بود که با پیشنهاد وزارتخانه‌های دادگستری و جهاد کشاورزی به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید./ن

( ) دولت مکلف است از سال اول برنامه چهارم به منظور پایداری منابع طبیعی و تنظیم مدیریت چرای مراتع و حفظ ذخایر ژنتیکی دام‌ها (دام عشایر)، ترتیبی اتخاذ نماید که اجرای طرح‌های مرتعداری و مدیریت منابع از طریق عشایر ذی‌حق انجام گیرد و در همین راستا واگذاری اراضی مستعد قلمرو عشایر به خانوارهای کوچنده در چارچوب طرح ساماندهی اسکان عشایر با حفظ حقوق آنها صورت گیرد.

آیین‌نامه اجرایی این ماده با پیشنهاد مشترک وزارت جهاد کشاورزی و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور حداکثر ظرف شش ماه پس از ابلاغ این قانون به تصویب هیئت وزیران خواهد رسید.

طرح ساماندهی اسکان عشایر کشور، مطالعات کارشناسی را به همراه داشته است ولی در طرح ساماندهی اسکان عشایر استان اردبیل به لحاظ قهری بودن اسکان آنان، مطالعات کارشناسی اقتصادی، اجتماعی و امنیتی آن صورت نگرفته و نوع موضوع و ماهیت آن با نوع موضوع و ماهیت طرح ساماندهی و اسکان عشایر کوچنده تفاوت دارد.

از آنجایی که براساس تاریخچه اسکان عشایر مغان و پارس، بخشی دارای پروانه چرا بوده و اسکان آنان قبل از اجرای طرح‌های کشت و صنعت می‌باشد (و از حق چرای دام یا ریشه برخوردارند) لذا این اراضی تماماً متعلق به اراضی کشت و صنعت‌های مغان و پارس نمی‌باشد. بدون شناسایی و تعریف مشخصی از عشایر ساکن در منطقه، جابه‌جایی عشایر اسکان یافته کشت و صنعت مغان و پارس استان اردبیل ضمن داشتن بار مالی موجب بروز مشکلات حقوقی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی خواهد شد. بنابراین پیشنهاد می‌شود قبل از اجرای این قانون و وادار کردن عشایر ساکن در منطقه به خروج کامل از عرصه کشت و صنعت‌های پارس و مغان در محدوده مشخص شده، افراد ذی‌نفع و واجد شرایط شناسایی شده و دولت نیز مقدمات اسکان دائمی آنها را با در نظر گرفتن بودجه سنواتی (برای احداث تأسیساتی زیربنایی در اراضی واگذار شده و مجاور) فراهم آورده و سپس قانون اجرا شود.